

Onomastica 57. (2013)

Főszerkesztő: ALEKSANDRA CIEŚLIKOWA. Komitet Językoznawstwa Polskiej Akademii Nauk, Instytut Języka Polskiego PAN, Kraków. 335 lap

1. Krónika. M. MAJTÁN és R. MRÓZEK a 2012-ben elhunyt Vincent Blanárról (5–13), K. ZIERHOFFER pedig a 2013-ban eltávozott Zygmunt Zagórskiról (14–17) emlékeznek meg.

2. Tanulmányok. A lengyel névtani folyóirat 57. évfolyama tizenegy tanulmányt tartalmaz, amelyek többsége személynevekkel foglalkozik (19–238).

Személynévi témájú tanulmányok. P. SWOBODA munkája azt a száz leggyakoribb férfi és női nevet ismerteti, amelyeket 1995–2010 között adtak a lengyelországi újszülötteknek, kitérve e nevek időbeli gyakoriságára és területi megoszlására (19–69). B. CZOPEK-KOPCIUCH 1995–2010 közötti lengyelországi keresztnéveket vizsgál gyakoriság és területi megoszlás szerint (71–93). K. SKOWRONEK a 39 legnagyobb lengyelországi város keresztnéveit tanulmányozza statisztikai, illetve szociokulturális szempontból (95–127). A. CIEŚLIKOWA mai lengyel anyakönyvezhető keresztnévekkel foglalkozik tanulmányában (129–143). M. GUZ a Reszel város 1570–1580 közötti egyházközségi anyakönyveiben szereplő személynévszerkezeteket rendszerezi felépítésük szerint (145–154). M. MAGDA-CZEKAJ a lengyelországi asszonynevek hagyományos és újabb formáit ismerteti. Megállapítja, hogy a nők napjainkban gyakran megtartják saját nevüket, illetve szívesen kapcsolják össze saját családnévüket a férjükével, míg korábban a férj családnévének felvétele volt a tipikus (155–165). U. WÓJCIK olyan lengyel tulajdonveket vizsgál, melyekben a *dziad* szó és ennek képzett alakjai szerepelnek (167–174).

Helynévi témájú tanulmányok. D. LECH-KIRSTEIN a sziléziai helyneveket helyez vizsgálata fókuszába, a kulturális nyelvészet tárgyának tekintve őket (175–184). K. KOŁODZAJCZYK Wrocław város utcáinak és közttereinek neveit vizsgálja (185–204). A II. világháború utáni, németről lengyelre történt ismételt átnevezésüket névtani szempontból nem tartja túl szerencsésnek, esetenként kimondottan hibának véli. B. R. ZAGÓRSKI az arab világ tengeri neveinek rendszerét ismerteti (205–228). 161 tengeri nevet elemez, megadva ezek etimológiáját, változatait. Vizsgálja szerkezetüket, bemutatja vonzataikat, kitér a homonimákra és a szinonimákra. J. CHOJNACKI a *Gniezno* környéki tóvidék területén található halászóvizek neveit tanulmányozza (229–238).

3. Szemle. Ebben a rovatban (239–322) 30 névtani munka ismertetése olvasható. Közülük kettő magyar vonatkozású: P. DUDEK a Nyelvpolitika, nyelvjárás, kétnyelvűség: Fókuszban a szlovákiai magyar nyelvhasználat című tanulmánykötetet ismerteti (245–247), W. T. STEFAŃCZYK pedig a Névtani Értesítő 33. számát mutatja be nagy részletességgel (317–320).

4. A folyóirat utolsó rovatában (323–333) A. GALKOWSKINAK és R. GLIWÁNAK a mikro- és makrotoponimákról Lengyelországban rendezett nemzetközi névtani konferencia

előadásairól szóló összegzését, illetve B. R. ZAGÓRSKINAK az Oránban rendezett, algériai hely- és személyneveket tárgyaló konferenciabeszámolóját tartalmazza.

LENGYEL BOGLÁRKA
Eötvös Loránd Tudományegyetem
Bölcsészettudományi Kar

Acta Onomastica 54. (2013)

Főszerkesztő: MILAN HARVALÍK. Ústav pro jazyk český AV ČR, Praha. 376 lap

1. Tanulmányok. A cseh névtani folyóirat 54. évfolyama összesen 24, a névtan különféle területeit érintő tanulmányt tartalmaz. A csehül (13), szlovákul (3), lengyelül (2), szerbül (2) és németül (1) közölt cikkek mindegyikét angol, az angol nyelvű (4) cikkeket pedig cseh nyelvű összefoglaló előzi meg.

Helynévi témájú tanulmányok. L. CITKO a lengyelországi Podlasie vajdaság *lado*, illetve *lid(z)mo* töből létrejött mikrotoponimáinak kialakulását, elterjedését és jelentéstani összefüggéseit vizsgálja (43–52). J. DAVID a II. világháborút követően, a szocializmus idején épített városok és lakótelepek utcan neveivel, valamint azoknak a rendszerváltás utáni átnevezésével foglalkozik, a helyneveket mint a helyi identitás alakítóit, illetve a kulturális örökség részeit határozva meg (53–60). Z. GELNAROVÁ és M. GELNAR különféle történeti forrásokban, térképeken és a régió irodalmában előforduló helynevek, valamint szinkron helynévgyűjtés alapján kutatja azoknak az üvegyártó helyeknek a nyomát, amelyek egykori létezését nem tartja számon a jelenkori regionális történelem (61–79). GYÖRFFY ERZSÉBET angol nyelvű cikke a szleng helynevek névrendszertani helyére világít rá Hajdúszoboszló szlengbeli neveinek keletkezési körülményeit, a névadási aktusokat vizsgálva (80–86). M. KNAPPOVÁ az 1998–2011 között létrejött, személynévi eredetű prágai közterületnevek motivációiról és funkcióiról számol be (123–133). M. KOJETINOVÁ a toponimákat mint emlékhelyeket mutatja be néhány prágai közterületnév példáján (145–150). J. KRŠKO a társadalmi helyzetnek a helynévhasználatban való tükröződését vizsgálja. Véleménye szerint az egyén helynévregisztere azon csoportok helynévregisztereiből áll össze, amelyeknek tagja, és egyúttal információkat hordoz az egyén szociális jellemzőiről, életkoráról, foglalkozásáról és érdeklődési köréről (151–169). J. PANÁČEK a *Česká Lípa* helysénév kialakulásának történetét tárja fel (217–227). V. POLOMAC Belgrád személynévi eredetű utcan neveinek legfontosabb strukturális és szemantikai jellemzőit elemzi (228–242). P. ROŽMBERSKÝ a csupán egy 17. századi anyakönyvben lejegyzett, *Římův Újezd* nevű falut azonosítja a mai *Vodní Újezd* településsel az anyakönyv bejegyzései alapján (243–246).

Személynévi témájú tanulmányok. I. BAREŠOVÁ a japán egyénnevek grafikus és fonetikus formájának, morfológiai szerkezetének és jelentésének változásait vizsgálja a Meidzsi-kortól, tehát a 19. század második felétől napjainkig (15–42). Z. HLUBINKOVÁ tanulmánya azokat a cseh nyelvjárási beszélők által használt nem hivatalos személyneveket dolgozza fel, amelyeket a cseh nyelvatlaszhoz végzett gyűjtés során rögzítettek (87–90). M. KAZÍK első tanulmánya a nyugat-szlovákiai Paprad nem hivatalos személyneveiben